

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Samuel Bochartus Judæos in Ægypto calceis caruisse & Deum ipsis de calceis prospexisse conjicit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

accubitum in lectis haud dubiè ferius cæpisse, Assyriorum, ut credibile est, exemplo, qui postea Græcorum ac postremo Romanorum consuetudine increbuerit. Unde, cum primo mori, quo in herba jacentes cibum capiebant, proximus, aut non minus antiquus, fuerit mos sedendi, & Hebræi veteres more posterioris ævi in lectulis nondum accumberent, causa non fuit, cur ad mensam accedentes, calceos exuerent, neque dici potest ex recepta ea consuetudine hoc à Deo prohibitum, quasi voluerit Paschale convivium etiam hac in parte à reliquis differre.

Bochart.
Hier. P. I.
pag. 599.

V. Samuel Bochartus, qui Hebræorum ac reliquarum gentium literis instructissimus, opus de Animalibus perfecit, quo non tantum omnium, qui ea in re aliquid conati sunt, industriam vicit, sed longo intervallo post se reliquit, aliam coniecit esse hujus mandati rationem. Hoc unum quod respondeat ad propositam quæstionem, cur Israelitas calceatos esse voluerit Deus dum Pascha comederent

derent in Ægypto, se dicit habere, Judæos nempe non semper fuisse calceatos. Ad eam rem cum varia *τῆς ἀνυποδησίας* exempla observasset, Judæorum plurimos conjectat in Ægypto fuisse excalceatos, cum Ægyptus in fervida sit plaga, fere sub sidere Cancrī, ac proinde ejus incolæ possint calceis carere facilius, cumque Judæi in Ægypto sub iugo miserę servitutis pressi fuerint, ac pæne oppressi, in quo statu valde credibile est illis multa defuisse, quæ ad vitam commode degendam requisita sunt: Cum denique Judæorum *ἀνυποδησίας* exempla etiam in ipsa Judæa, rebus illorum maxime florentibus, vestigia supersint. Unde concludit, cum in Ægypto Judæis minus periculosa *ἀνυποδησία* fuisset, iisdem longum, asperum, & senticosum iter jam aggressuris, voluisse Deum de calceis prospicere, atque, ut religio quoque eos ad rei tam necessarię curam adigeret, sancivisse, ut nonnisi calceati Pascha comederent: ac propterea neque passum esse calceos, quos ad hoc solemne festum sibi comparaverant, per

L
annos

annos quadraginta deteri.

VI. Hæc conjectura viri summi mihi pariter non probatur. *Αὐτοδμοσίαν*, qualis olim obtinuit apud plerasque nationes, apud Hebræos veteres non in usu fuisse, superius ostendimus, & Judæos non nisi ob religionem, aut certum aliquem ritum fuisse discalceatos, cum alias semper calceati forent, monuimus. Judæos in Ægypto, fervida licet plaga, in qua oppressi fuerunt Ægyptiorum tyrannide, excalceatos fuisse, ut necesse fuerit vel religione ad calceorum curam eos adigere, cum iter asperum & senticosum essent aggressuri, non facile credimus. De calceis enim lex divina loquitur, non quos sibi ad festum tam solemne compararent, quia servitute pressi, & in plaga fervida viventes, calceis carebant, sed quos habebant. Certe haudquaquam Deus de calceis, quos non habebant ipsis prospexit, sed ut calceos, quos habebant, induerent, præcepit. Quis etiam credat calceorum curam adeo neglexisse veteres Hebræos, aut tam dira fuisse servitute pressos, ut etiam calceis

lib. I.
cap. I.